

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De fictis commentariis contra seruatorem nostrum. Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

istis suis transigendum suggesserant, & tyrannus ipse per rescripta, eorum sententiis & decretis lubentissime assensus erat, persecutionis flamma de integro incēditur. Statuarum igitur & simulachrorum sacerdotes, pontifices etiam, viri in reip. negotiis obeundis eximii, & in omni ministerij genere ad deos spectantes præstabiles, & in quibus incredibile studium infidebat obsequij idolis præstandi, in singulis ciuitatibus à Maximino creantur. Nam absurda imperatoris superstitio (vt breui comprehendam) tum magistratus, tum priuatos omnes omnia contra nos moliri, quo illi gratificari possent, induxit: quippe pro beneficiis, quæ ab illo se assecuturos sperabant, se illi si mortem nobis inferrent, aliaq; noua & inaudita scelera aduersum nos ederent, maxime gratificatos putauerunt.

De fictis commentariis contra seruatores nostrum.

CAP. IIII.

Plati præterea, & seruatores nostri rerum gestarum tanquam commentarios quosdam, omni blasphemia, & conuitio contra Christum refertos confixerunt: quos de sententia imperatoris in totum regnum, quod eius ditioni parebat, mittunt: perque literas iubent, vt in quibusque locis, agris, & ciuitatibus hi palam omnibus exponerentur, & ludimagistri pro alijs disciplinis pueros in hisce sedulo exercerent, hosque illis memoriæ mandandos traderent. Quibus adhuc hunc modum confectis, alius dux exercituum apud Damascum Phœnicia, mulierculas quasdam infames impurasque è medio foro arripit, illisque adeo graua se tormenta inflicturum interminatur, vt eas asseueranter dicere cogat, cum quod olim fuissent Christianæ, tum quod nefandi sceleris cum Christianis consciæ extitissent, tum quod in suis ipsorum templis, quæ Græci dominica vocant, res obscenas & libidinosas gelsissent: & alia etiam, quæ eas in nostræ religionis reprehensionē & ignominiam falso effutire voluit. Quarum voces in commentarios relatas imperatori etiā ostendēdas curauit.

Cuius

EVSEBII HISTORIAE

Cuius iussu in singulis vrbibus, locisque hæc scripta divulgantur.

De iis qui eodem tempore martirium subierunt.

CAP. V.

*Quantum
huius mar-
tyres an-
tea in o-
ctavo li-
bro ab Eu-
sebio in-
ter reli-
quos mar-
tyres mu-
ne rati
sunt pro-
pterea
quod ei
erat pro-
posita in
eo libro
omnia
martyria
recensere
tamē in-
telligēdū
est eos
sub Iouio
Maximi-
no mortē
oppeti-
uisse.*

Verum dux iste non longo temporis interuallo interposito, sibi ipsi manus graues inferens, debitum suæ improbitatis supplicium luit. In nos autem denovo exilia, crudeles persecutiones commonentur acerbipræfectorū singulas prouincias obtinentium, contra nos tumultus rursus cientur, vsque adeo vti nonnulli ex his, qui in verbi dei propagatione multum pollebant, ex improuiso comprehensi, sententiam mortis ineuitabilem exciperent. Quorum tres, qui se christianos libere confitebantur Emisæ vrbis Phœnicia, bestiis membratim discerpandos obiiciunt. Quorum vnus Siluanus episcopus, ætate planè grandis & prouectus, qui ecclesiæ ministerium non minus quadraginta annis obiisset. Per idem tempus Petrus qui ecclesiæ Alexandria maxima cum dignitate præfuerat, quiq̄ præter cæteros sanctos & diuinos episcopos, cum virtutis causa, quæ in eius vita elucebat, tum studii & vigiliarum, quas in sacras literas contulerat, prope miraculum extitit, nulla de causa culpâne, cum minime expectabat arreptus subito, ita vt erat, ex Maximini mandato iniuste capite plectitur. Aliq̄ complures qui in Aegypto erant episcopi, idem cum illo supplicii genus perpepsi sunt. Lucianus item ecclesiæ Antiochenæ presbyter, vir cum aliis rebus omnibus facile primus, tum continentia eximius, tum in sacris disciplinis diu multumq̄ exercitatus, ad ciuitatem Nicomedensium, in qua tum imperator commoratus est, deductus, cum coram vrbis præfesto Apologiam pro Christi doctrina, cuius patrocinium susceperat, recitasset, in carcerem coniectus est, ibiq̄ trucidatus. Tot mala & tam graua, breui temporis spacio, à Maximino virtutis & honestatis aduersario, contra nos comparata erant, adeo vt hæc posterior persecutio id tempo-